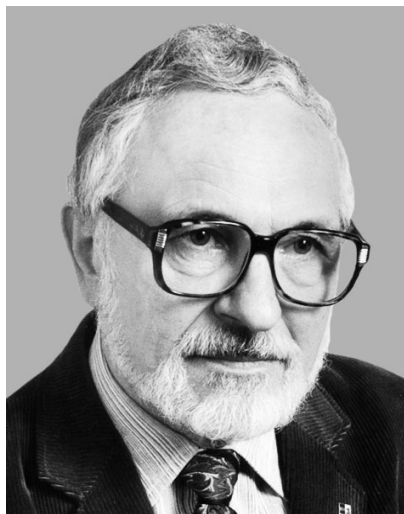

МИКІТА Володимир Васильович (01. 02. 1931, с. Ракошино Мукачів. р-ну, нині Закарп. обл. — 15. 07. 2025, Ужгород) — живописець і педагог. Батько *О. Юрченко-Микити*. Народний художник України (1991). Академік НАМУ (2004). Національна премія України імені Т. Шевченка (2005). Обласна премія ім. Й. Бокшая та А. Ерделі (1995, 2005, 2010), мистецька премія ім. Т. Яблонської (2011). Премія ім. О. Духновича (Прага, 2001). Орден князя Ярослава Мудрого 5-го (2006) і 4-го (2011) ступ. Золота медаль (2016), орден «*Per artem ad victoriam*» (2021) НАМУ. Член НСХУ (1962). Закінчив Ужгородське училище прикладного мистецтва (1950; викл. Й. Бокшай, А. Ерделі, Е. Кондратович, *Ф. Манайло*). Голова Закарпатської організації СХУ (1996–99). Викладач малюнка коледжу мистецтв Закарпатського художнього інституту (1999–2003). Учасник обласних (від 1950), всеукраїнських (від 1957), всесоюзних (від 1961) і зарубіжних (від 1966) мистецьких виставок і між-нар. бієнале у Гельсинкі (Фінляндія, 1963), Кошицях (Словаччина, 1974), Венеції (Італія, 1984). Персональні — в Ужгороді (1973–74, 1982, 1991, 1996, 2001, 2006, 2011, 2016), Пряшеві, Попрадї (обидва — Словаччина, 1974), Києві (1981, 2001, 2005–06), Львові, Івано-Франківську, Коломиї (Івано-Фр. обл.), Каунасі та Шяуляї (обидва — Литва; усі — 1981), Москві (1982), Ниредьгазі (Угорщина, 1996), Гуменному, Бардієві, Меджилабірцях (усі — Словаччина, 1997).

Є одним із класиків закарп. малярської школи; глибоко нац. художник проникливо, із симпатією розкриває патріархал. світ закарп. села. Сюжетні та побут. композиції, портрети, натюрморти, пейзажі відзначаються широтою темат. діапазону, багатогранністю сприйняття навколиш. світу, яскравою індивідуальністю

живопис. манери. Через філос. узагальнення і символічне тлумачення реалій повсякденності М. тяжіє до синтетичності, сповідує строгу логіку міцної композиц. побудови, що підтримується своєрід. колористич. ладом і майстерно розробленою ритмікою. Деякі полотна зберігаються у музеях України, РФ, Литви, Словаччини, Угорщини, Венесуели. Серед учнів — М. Деяк, Л. Микита, З. Мічка.

Основні твори

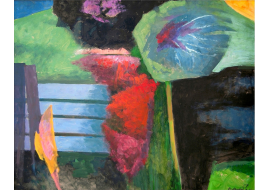
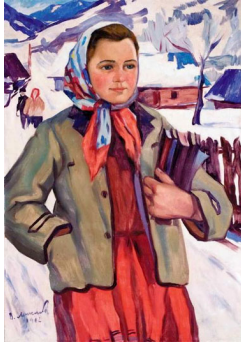
«Колгоспний вівчар» (1960), «Дівчина» (1962), «Старий гуцул» (1966), «Моя мамка» (1967), «Народна готика» (1968), «На Новий рік», «Ягнятко» (обидва – 1969), «Звозять сіно» (1971), «За щастя онука» (1972), «Ранок на фермі» (1974), «Зустріч переможців» (1975), «Народний художник Ф. Манайло», «Добрий ранок» (обидва – 1976), «Село між горами» (1980), «Опудало» (1981), «Веселка» (1984), «Збирання яблук» (1985), «Мірка-мішання» (1987), триптих «Плач вічної лози» (1988), «Вівчарня», «Розп'яття» (обидва – 1989), «Зона», «Ф. Кривін» (обидва – 1990), «Будні верховинського села», «Дай, Боже, добрий день» (обидва – 1992), «Повернення», «Великодній натюрморт», «На роздоріжжі», «Журба» (усі – 1993), «Вербна неділя», «На порозі вічного» (обидва – 1995), «Запізніла весна» (1997), «Зів'ялі квіти» (1999), «Автопортрет», «Повінь» (обидва – 2001), «Овеча кошара» (2004), «Після купання» (2005), «Зсуви», «А. Ерделі» (обидва – 2010), «Й. Бокшай» (2011), «Іриси», «Майдан» (обидва – 2014), «Кульбаба», «Соняшник», «Віолончелістка» (усі – 2015).

Рекомендована література

1. Володимир Микита: Альбом. К., 1983, Уж., 2008;
2. Поп І. Володимир Микита // ОМ. 1997. № 2;
3. Чикирисов Ю. Співець Закарпатського краю // Художники Закарпаття: Альбом-каталог. Уж., 2001;
4. Федорук О. Володимир Микита (До 70-річчя від дня народж.) // Мист. обрії 2001–02: Альм. К., 2003;
5. Його ж. Маєстро Володимир Микита // ОМ. 2005. № 2;
6. Хвала тобі, Людино! Володимир Микиті – 75 // Там само. 2006. № 1;
7. Ворончак М. З традиціями класики // Там само. 2007. № 1;
8. Музей народного життя Володимира Микити [Образотворчий матеріал]: Альбом. Уж., 2016;
9. Художники Закарпаття: До 75-річчя Закарпатської організації НСХУ. Уж., 2021.

О. К. Федорук

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Микита Володимир Васильович / О. К. Федорук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-65231>. – Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).